

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia

w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych²⁾

Na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania dotyczące:

- 1) procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych, zwanego dalej „procesem”,
- 2) instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych.

§ 2. 1. Proces składa się z następujących po sobie etapów, o których mowa w ust. 2-6.

2. W pierwszym etapie procesu należy poddać sortowaniu zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe od innych rodzajów zużytych baterii, zużytych akumulatorów oraz innych odpadów (proces odzysku R12 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – środowisko na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie zostało notyfikowane Komisji Europejskiej w dniu r. pod numerem, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), które wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 241 z dnia 17.09.2015 str. 1).

(Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.³⁾).

3. W drugim etapie procesu należy rozdzielić zużyte baterie samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte akumulatory samochodowe kwasowo-ołowiowe, zużyte baterie przemysłowe kwasowo-ołowiowe i zużyte akumulatory przemysłowe kwasowo-ołowiowe na co najmniej frakcje zawierające ołów i jego związki, frakcje tworzyw sztucznych oraz usunąć zużyty elektrolit (w zależności od stosowanej metody procesy odzysku R3-R6 wymienione w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

4. W trzecim etapie procesu zużyty elektrolit należy poddać odzyskowi lub unieszkodliwieniu (odpowiednio proces odzysku R5 albo proces unieszkodliwiania D9 wymienione w załącznikach nr 1 i 2 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

5. W czwartym etapie procesu należy przetopić frakcję zawierającą ołów i jego związki, a następnie przeprowadzić rafinację w celu doprowadzenia ołowiu do postaci umożliwiającej jego powtórne wykorzystanie w procesach produkcyjnych (proces odzysku R4 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

6. W piątym etapie procesu należy przeprowadzić recykling tworzyw sztucznych (proces odzysku R3 wymieniony w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach).

§ 3. 1. Instalacja prowadząca recykling ołowiu i jego związków powinna być zlokalizowana na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym.

2. W instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków organizacyjnie wyodrębnia się następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 2) magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 3) recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu ołowiu i jego związków;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888 i 1238, z 2014 r. poz. 695, 1101 i 1322, z 2015 r. poz. 87, 122, 933, 1045, 1688, 1936 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 1579.

§ 4. 1. Instalacja prowadząca recykling tworzyw sztucznych, powinna być zlokalizowana na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym.

2. W instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych organizacyjnie wyodrębnia się następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 2) magazynowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 3) recyklingu tworzyw sztucznych;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu tworzyw sztucznych;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

§ 5. Sektory, o których mowa w § 3 i 4, w zależności od zakresu procesu przetwarzania mogą być ze sobą łączone przy zachowaniu wymagań wynikających z przepisów rozporządzenia.

§ 6. 1. Instalację, o której mowa w § 3 i 4, lokalizuje się w obiekcie budowlanym wyposażonym w:

- 1) utwardzone i nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków oraz, w stosownym przypadku, odstojnikami i odolejaczami;
- 2) zadaszenie oraz ściany boczne zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;
- 3) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych;
- 4) urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza;
- 5) w przypadku przyjmowania i magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki odpowiednie do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowane, zadaszone, betonowe boksy do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu;
- 6) w przypadku przyjmowania i magazynowania frakcji tworzyw sztucznych oraz recyklingu tworzyw sztucznych – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu;

7) w przypadku recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji – w szczelne, zamykane i oznakowane pojemniki odpowiednie do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowane, zadaszone, betonowe boksy do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowane w wydzielonym i oznaczonym miejscu.

2. Instalacja, o której mowa w § 3 i 4, powinna zapewniać spełnienie wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.⁴⁾)

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia ⁵⁾

MINISTER ŚRODOWISKA

**ZA ZGODNOŚĆ
POD WZGLĘDEM PRAWNYM,
LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM**

RADCA PRAWNY

Małgorzata Tessarowicz-Krawczyk

*Wa 1698
2016-12-10*

**Dyrektor
Departamentu Prawnego**

Agnieszka Chilton

**Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami**

Magdalena Gósek

**Naczelnik Wydziału
Legislacji Wewnętrznej**

Anna Kosińska-Zywar

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 469, 1590, 1642 i 2295 oraz z 2016 r. poz. 352.

⁵⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. poz. 201), które zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322) traci moc z dniem 1 stycznia 2017 r.

Naczelnik Wydziału

Paweł Sosnowski

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego określonego w art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1803).

Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322) zliberalizowała wymagania zawarte w art. 63 ust. 2. Zgodnie z obecnym brzmieniem tego przepisu przetwarzanie zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych może odbywać się wyłącznie w zakładach, w których następuje przetwarzanie oraz recykling zarówno ołowiu i jego związków, jak i tworzyw sztucznych. Nowe brzmienie tego przepisu, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., wskazuje że prowadzący zakład przetwarzania, w którym przetwarza się zużyte baterie kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory kwasowo-ołowiowe, zapewnia co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7. Obecnie w zakresie przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. poz. 201). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322), zgodnie z którym dotychczas obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie zachowuje moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy o bateriach i akumulatorach, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy, to jest do dnia 1 stycznia 2017 r.

Proponuje się wprowadzenie pewnych zmian w stosunku do aktualnie obowiązujących wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i

zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Proponuje się, aby w drugim etapie procesu znalazł się etap dotychczas określony jako trzeci, przy jednoczesnym zachowaniu konieczności usunięcia zużytego elektrolitu. Zmiana ta wynika z faktu, że technicznie możliwe jest dokonanie rozdzielania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych na co najmniej frakcje zawierające ołów i jego związki oraz frakcje tworzyw sztucznych przy jednoczesnym usunięciu zużytego elektrolitu, co nie wpływa na zmniejszenie bezpieczeństwa przetwarzania tych odpadów. W związku z powyższym w ramach trzeciego etapu procesu zużyty elektrolit powinien zostać poddany odzyskowi lub unieszkodliwieniu. Dokonano również zmiany w piątym etapie procesu należy przeprowadzić recykling tworzyw sztucznych polegającej na zapewnieniu, aby recykling dotyczył wszystkich frakcji tworzyw sztucznych znajdujących się w omawianych odpadach, a nie jedynie tych pochodzących z rozdrabniania obudów. Ponadto przyjęto zgłoszoną w ramach konsultacji publicznych propozycję wskazania klasyfikacji procesów stosowanych w zakresie określonym w ramach omawianego rozporządzenia wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21, z późn. zm.).

W celu zapewnienia klarowności wymagań w zależności od przeprowadzanego procesu recyklingu proponuje się rozdzielić wymagania odpowiednio dla instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków oraz instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych. Ponadto zaleca się, aby instalacje te były zlokalizowane na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym.

Proponuje się, aby na terenie instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków wyodrębnić następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 2) magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 3) recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

Analogicznie w przypadku instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych proponuje się wyodrębnić następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 2) magazynowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 3) recyklingu tworzyw sztucznych;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu tworzyw sztucznych;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

Należy podkreślić, że ww. sektory w zależności od zakresu procesu przetwarzania mogą być ze sobą łączone przy zachowaniu wymagań wynikających z przepisów rozporządzenia.

Ponadto proponuje się, aby zarówno instalacja prowadząca recykling ołowiu i jego związków, jak i instalacja prowadzącej recykling tworzyw sztucznych, były zlokalizowane w obiekcie budowlanym na utwardzonej i szczelnej powierzchni wyposażonej w system odprowadzania wycieków oraz, w stosownym przypadku odstojnikami i odolejaczami. Omawiany obiekt budowlany powinien być też zadaszony, z bocznymi ścianami zapobiegającymi oddziaływaniu czynników atmosferycznych. Zaleca się również, aby obiekt był wyposażony w urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych. Proces recyklingu ołowiu i jego związków wiąże się z emisją zanieczyszczeń w postaci pyłów ołowiu oraz gazów. Z tego względu proponuje się, aby obiekt, w którym będzie znajdować się instalacja był wyposażony w urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza. Poza tym rekomenduje się, aby frakcje zawierające ołów i jego związki były przyjmowane i magazynowane w szczelnych, zamykanych i oznakowanych pojemnikach odpowiednich do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowanych, zadaszonych, betonowych boksach do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowanych w wydzielonym i oznaczonym miejscu. Proponuje się także, aby analogiczne wymagania miały zastosowanie w przypadku recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji. W przypadku frakcji tworzyw sztucznych zaleca się ich przyjmowanie i magazynowanie w szczelnych, zamkniętych i oznakowanych pojemnikach w wydzielonym i oznaczonym miejscu. Ponadto należy zauważyć, że ww. frakcje mogą być gromadzone w różnego rodzaju pojemnikach.

Poza wymaganiami określonymi w przedmiotowym rozporządzeniu należy również mieć na uwadze, że instalacje, których dotyczy omawiana regulacja, powinny spełniać wymóg art. 63 ust. 5a ustawy o bateriach i akumulatorach. Przepis ten wskazuje, że przetwarzanie i recykling omawianych odpadów obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów. Ponadto w przypadku ścieków powstałych w ramach funkcjonowania instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych konieczne jest, aby spełnione były wymagania określone w przepisach wydanych na

podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) z tego względu podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Ze względu na przedłużające się konsultacje publiczne, a także konieczność przeprowadzenia notyfikacji Komisji Europejskiej nie jest możliwe, aby rozporządzenie weszło w życie w pierwotnie zakładanym terminie, czyli z dniem 1 stycznia 2017 r. Wobec tego należy zapewnić jak najszybsze wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia to jest po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacji. Do projektu rozporządzenia nie zgłoszono zainteresowania pracami w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia praw przez podmioty prowadzące działalność lobbingsową.

Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami

Małgorzata Gosk

Naczelnik Wydziału

Paweł Sosnowski

RADCA PRAWNY

Małgorzata Tessarowicz-Krawczyk
Wz 1698

2016-12-20

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Środowiska w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych	Data sporządzenia 5 grudnia 2016 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska	Źródło: Upoważnienie ustawowe art. 63 ust. 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. z 2015 r. poz. 687 i 1688)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Podsekretarz Stanu Pan Sławomir Mazurek	Nr w wykazie prac 218
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Justyna Filipowicz, tel. 22 57 92 534, e-mail: justyna.filipowicz@mos.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Problemem jest brak określonych wymagań dla instalacji, w której będą przetwarzane frakcje powstałe w wyniku przetwarzania zużytych baterii samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych akumulatorów samochodowych kwasowo-ołowiowych, zużytych baterii przemysłowych kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów przemysłowych kwasowo-ołowiowych (zwane dalej „zużytymi bateriami kwasowo-ołowiowymi i zużytymi akumulatorami kwasowo-ołowiowymi”). Tym samym w celu zapewnienia bezpiecznego dla środowiska przetwarzania tego typu odpadów koniecznym jest określenie wymagań dla instalacji, w których recykling ww. zużytych baterii i akumulatorów będzie odbywał się w odpowiednich warunkach.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322) zliberalizowała brzmienie art. 63 ust. 2, które obecnie stanowi, że przetwarzanie akumulatorów kwasowo-ołowiowych może odbywać się wyłącznie w zakładach, w których następuje przetwarzanie oraz recykling zarówno ołowiu i jego związków, jak i tworzyw sztucznych. Nowe brzmienie tego przepisu, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r., wskazuje że prowadzący zakład przetwarzania, w którym przetwarza się zużyte baterie kwasowo-ołowiowe lub zużyte akumulatory kwasowo-ołowiowe, zapewnia co najmniej przekazanie powstałych w wyniku przetwarzania frakcji zawierających ołów i jego związki oraz frakcji tworzyw sztucznych do instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych, spełniających wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63 ust. 7. Obecnie w zakresie przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. Nr 36, poz. 201). Konieczność wydania nowego rozporządzenia wynika z art. 18 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy o bateriach i akumulatorach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1322), zgodnie z którym dotychczas obowiązujące w tym zakresie rozporządzenie zachowuje moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 7 ustawy o bateriach i akumulatorach, nie dłużej jednak niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie tej ustawy, to jest do dnia 1 stycznia 2017 r.

Brak określenia wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz dla instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych, może wiązać się z utrudnieniem działalności prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych, w szczególności tych podmiotów, których zakłady nie są wyposażone w ww. instalacje.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Proponowanym rozwiązaniem jest określenie przez Ministra Środowiska w drodze rozporządzenia jednolitych wymagań dla procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych.

Rekomenduje się wprowadzenie pewnych zmian w stosunku do aktualnie obowiązujących wymagań dotyczących procesu przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych określonych rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. poz. 201). Proponuje się, aby w drugim etapie procesu znalazł się etap dotychczas określony jako trzeci, przy jednoczesnym zachowaniu konieczności usunięcia zużytego elektrolitu. Zmiana ta wynika z faktu, że technicznie możliwe jest dokonanie rozdzielenia zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych na co najmniej frakcje zawierające ołów i jego związki oraz frakcje tworzyw sztucznych przy jednoczesnym usunięciu zużytego elektrolitu, co nie wpływa na zmniejszenie bezpieczeństwa przetwarzania tych odpadów. W związku z powyższym w ramach trzeciego etapu procesu zużyty elektrolit powinien zostać poddany odzyskowi lub unieszkodliwieniu. Rekomenduje się również, aby w piątym etapie procesu należało przeprowadzić recykling wszystkich frakcji tworzyw sztucznych. Ponadto zostanie wskazana klasyfikacja procesów, stosowanych w zakresie określonym w ramach omawianego rozporządzenia, wymienionych w załącznikach nr 1 i 2 ustawy o odpadach. W celu zapewnienia klarowności wymagań w zależności od przeprowadzanego procesu recyklingu proponuje się rozdzielić wymagania odpowiednio dla instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków oraz instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych. Ponadto zaleca się, aby instalacje te były zlokalizowane na terenie zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych, w szczególności ogrodzonym. Proponuje się, aby na terenie instalacji prowadzącej recykling ołowiu i jego związków wyodrębnić następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 2) magazynowania frakcji zawierających ołów i jego związki;
- 3) recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

Analogicznie w przypadku instalacji prowadzącej recykling tworzyw sztucznych proponuje się wyodrębnić następujące sektory:

- 1) przyjmowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 2) magazynowania frakcji tworzyw sztucznych;
- 3) recyklingu tworzyw sztucznych;
- 4) magazynowania odpadów pochodzących z recyklingu tworzyw sztucznych;
- 5) magazynowania materiałów przygotowanych do ponownego użycia.

Sektory te w zależności od zakresu procesu przetwarzania mogą być ze sobą łączone. Ponadto rekomenduje się, aby sektory oraz instalacje były zlokalizowane w obiekcie budowlanym na utwardzonej, szczelnej powierzchni wyposażonej w system odprowadzania wycieków oraz, w stosownym przypadku odstojnikami i odolejaczkami. Ponadto powinien być też zadaszony, z bocznymi ścianami zapobiegającymi oddziaływaniu czynników atmosferycznych. Zaleca się również, aby obiekt był wyposażony w urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych. Proces recyklingu ołowiu i jego związków wiąże się z emisją zanieczyszczeń w postaci pyłów ołowiu oraz gazów. Z tego względu rekomenduje się, aby obiekt, w którym będzie znajdować się instalacja był wyposażony w urządzenia ochronne ograniczające emisję do powietrza. Poza tym rekomenduje się, aby przypadki frakcje zawierające ołów były przyjmowane i magazynowane w szczelnych, zamykanych i oznakowanych pojemnikach odpowiednich do gromadzenia materiałów ołowionośnych lub w oznakowanych, zadaszonych, betonowych boksach do gromadzenia materiałów ołowionośnych, usytuowanych w wydzielonym i oznaczonym miejscu. Proponuje się także, aby analogiczne wymagania miały zastosowanie w przypadku recyklingu ołowiu i jego związków oraz ich rafinacji. W przypadku frakcji tworzyw sztucznych zaleca się ich przyjmowanie i magazynowanie w szczelnych, zamykanych i oznakowanych pojemnikach w wydzielonym i oznaczonym miejscu. Ponadto należy zauważyć, że ww. frakcje mogą być gromadzone w różnego rodzaju pojemnikach. Jednocześnie brak jest w ustawie o bateriach i akumulatorach wyjaśnienia, co rozumie się pod pojęciem pojemnik. Z tego względu w celu zapewnienia klarowności wymagań określonych w przedmiotowym rozporządzeniu proponuje się wprowadzenie definicji pojemnika.

Przedmiotowe instalacje powinny spełniać również wymóg art. 63 ust. 5a ustawy o bateriach i akumulatorach, który wskazuje, że przetwarzanie i recykling omawianych odpadów obejmuje co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów. Ponadto w przypadku ścieków powstałych w ramach funkcjonowania omawianych instalacji konieczne jest, aby spełnione były wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 45 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 ustawy z dnia 18

lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.).

Oczekuje się, że rozporządzenie przyczyni się do bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Oczekuje się również, że rozporządzenie to ułatwi wojewódzkim inspektorom ochrony środowiska rzetelne przeprowadzanie kontroli zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, którzy są zobowiązani do ich przeprowadzania co najmniej raz w roku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W krajach UE przetwarzanie zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych powinno być zgodne z dyrektywą 2006/66/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów. Dyrektywa 2006/66/WE w kontekście szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i akumulatorów zobowiązuje, aby przetwarzanie obejmowało co najmniej usunięcie wszystkich cieczy i kwasów (załącznik III część A). Dyrektywa zobowiązuje również, aby przetwarzanie i wszelkie składowanie, w tym składowanie tymczasowe, w zakładach przetwarzania powinno odbywać się w miejscach o nieprzepuszczalnych nawierzchniach oraz odpowiednich odpornych na warunki pogodowe pokryciach lub w odpowiednich pojemnikach (załącznik III część B). Ponadto za pomocą procesów recyklingu musi zostać osiągnięty minimalny poziomy wydajności recyklingu, który w przypadku baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych został określony na 65 % ich średniej wagi.

Poza powyższymi wymaganiami w innych państwach członkowskich nie zostały wprowadzone dodatkowe wymagania w prawie dotyczące przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych oraz instalacji prowadzących recykling frakcji powstałych w wyniku przetwarzania tych odpadów.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów	33	Raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami za rok 2014 sporządzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	Projekt rozporządzenia oddziałuje bezpośrednio, ponieważ prowadzący zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, który chce przetwarzać zużyte baterie lub zużyte akumulatory kwasowo-ołowiowe jest zobowiązany do dostosowania się do wymagań określonych w omawianym rozporządzeniu.
Wprowadzający baterie lub akumulatory	2774	Raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i akumulatorami za rok 2014 sporządzony przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska	Wprowadzający baterie lub akumulatory są obowiązani do zorganizowania m.in. przetwarzania, recyklingu oraz unieszkodliwiania zużytych baterii lub akumulatorów. Zatem rozporządzenie to pośrednio oddziałuje na wprowadzających baterie lub akumulatory, którzy są zobowiązani do zawarcia umowy z prowadzącym zakład przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów, o ile wprowadzają do obrotu baterie kwasowo-ołowiowe.
Wojewódzcy inspektorowie ochrony środowiska	16	-	Art. 71b ustawy o bateriach i akumulatorach zobowiązuje wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do przeprowadzania kontroli zakładu przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów co najmniej raz w roku. Zatem przedmiotowe

			rozporządzenie będzie miało bezpośrednie oddziaływanie na wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, ponieważ podczas kontroli powinni również brać pod uwagę wymagania określone w tym rozporządzeniu.
Marszałkowie województw	16	-	Marszałek województwa, jako właściwy organ do wydawania pozwolenia zintegrowanego powinien również uwzględniać określone w przedmiotowym rozporządzeniu wymagania zarówno dla procesu przetwarzania zużytych baterii i akumulatorów kwasowo-ołowiowych, jak i dla instalacji prowadzących recykling ołowiu i jego związków lub recykling tworzyw sztucznych. Wobec tego rozporządzenie będzie miało bezpośrednie oddziaływanie na marszałków województw.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Przeprowadzono konsultacje publiczne, zgodnie z §34 Uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979). Projekt został przekazany następującym podmiotom::

1. AKROS Sp. z o. o., ul. Wiejska 8, 21-450 Stoczek Łukowski;
2. Auraeko Opakowania Organizacją Odzysku S.A., ul. Rzymowskiego 30, 02-697 Warszawa;
3. Baterpol S.A., ul. Obr. Westerplatte 108, 40-335 Katowice;
4. Bolesław Recykling Sp. z o. o., ul. Kolejowa 37, 32-332 Bukowno;
5. CCR POLSKA Sp. z o.o., Al. Niepodległości 124 lok. 18, 02-577 Warszawa;
6. EKO HYBRES Sp. z o. o., Rogoźnica 302, 36-060 Głogów Małopolski;
7. ERP Batteries Poland Sp. z o.o., ul. Żurawia 32/34, 00-515 Warszawa;
8. Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach, ul. Sowińskiego 5, 44-100 Gliwice;
9. INTERSEROH Organizacja Odzysku S.A., ul. Zachodnia 70, 90-403 Łódź;
10. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu, ul. Graniczna 29/611, 40-017 Katowice;
11. Krajowa Izba Gospodarcza, ul. Trębacka 4, 00-074 Warszawa;
12. Krajowa Izba Gospodarki Odpadami, Al. Jerozolimskie 44 pok. 324/325, 00-024 Warszawa;
13. LOXA Sp. z o. o., ul. Myszkowska 61, 42-310 Żarki;
14. Ogólnopolska Izba Gospodarcza Recyklingu, ul. Potocka 14, 01-652 Warszawa;
15. Orzeł Biały S.A., ul. Harcerska 23, 41-946 Piekary Śląskie;
16. Polska Izba Gospodarcza „Ekorozwój”, ul. Krakowskie Przedmieście 6, 00-325 Warszawa;
17. Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Świętokrzyska 36 lok. 47, 00-116 Warszawa;
18. Polską Grupą Recyklingu – PROEKO, ul. Sikorskiego 5, 05-119 Legionowa - Łajski;
19. REBA Organizacja Odzysku S.A., ul. Kubickiego 19 lok. 16, 02-954 Warszawa;
20. RECUPYL POLSKA Sp. z o.o., ul. Teatralna 49, 66-400 Gorzów Wlkp;
21. Recykling.pl Organizacja Odzysku S.A., ul. Nadmeńska 8D lok. 1, 05-230 Kobyłka;
22. Remondis Electrorecycling Sp. z o. o., ul. Ekologiczna 2, 05-870 Błonie;
23. Stowarzyszenie GPP Ekologia, Al. Jerozolimskie 155 lok. 52, 02-326 Warszawa;
24. TOM Organizacja Odzysku S.A., ul. Pomorska 112, 70-812 Szczecin;
25. Zakład Gospodarki Komunalnej – Organizacja Odzysku BIOSYSTEM S.A., ul. Wodna 4, 30-556 Kraków;
26. ZAP SZNAJDER BATTERIEN S.A., ul. Warszawska 47, 05-820 Piastów;
27. Związek Pracodawców Gospodarki Odpadami, Al. Wilanowska 89 lok.57, 02-765 Warszawa.

Ponadto, projekt rozporządzenia został również przekazany do zaopiniowania:

1. marszałkom województw;

2. wojewodom.

Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki samorządu terytorialnego, praw i interesów związków pracodawców oraz zadań związków zawodowych projekt nie podlegał opiniowaniu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego, reprezentatywne organizacje pracodawców i związki zawodowe. Projekt nie dotyczy także spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego.

Projekt rozporządzenia zawiera przepisy techniczne w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) z tego względu podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) oraz wyniki konsultacji publicznych i opiniowania zostaną zamieszczone na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Wydatki ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Saldo ogółem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
budżet państwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
JST	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
pozostałe jednostki (oddzielnie)	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na budżet państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego, ponieważ nie wprowadza dodatkowych obciążeń w stosunku do istniejących obecnie. Stanowić będzie wsparcie dla wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska, przy przeprowadzaniu kontroli zakładów przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów, oraz dla marszałków województw przy wydawaniu pozwolenia zintegrowanego zakładom przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	—	—	—	—	—	—	—
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	—	—	—	—	—	—	—
	rodzina, obywatele	—	—	—	—	—	—	—

	oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)	—	—	—	—	—	—	—
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw, w stosunku do przyjętych dotychczas rozwiązań nie wprowadza ono nowych obciążeń. Należy zauważyć, że nowelizacja ustawy o bateriach i akumulatorach zliberalizowała dotychczasowe wymagania w zakresie przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych lub zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych. Zaproponowane rozwiązanie oparte jest o aktualnie funkcjonujące technologie i nie powinno w sposób znaczący wpłynąć na koszty przetwarzania omawianych odpadów oraz recyklingu ołowiu i jego związków lub recyklingu tworzyw sztucznych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	j.w.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	—						
	(dodaj/usuń)	—						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	—						
	(dodaj/usuń)	—						
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń								
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy				
Komentarz: Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na obciążenia regulacyjne, w tym obowiązki informacyjne, w stosunku do przyjętych dotychczas rozwiązań nie wprowadza ono nowych obciążeń. Podkreślenia wymaga, że wspomniane we wcześniejszych punktach obowiązki zarówno prowadzących zakłady przetwarzania zużytych baterii lub akumulatorów kwasowo-ołowiowych, jak i wojewódzkich inspektorów ochrony środowiska zostały nałożone przepisami ustawy o bateriach i akumulatorach.								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Rozporządzenie będzie miało pozytywny wpływ na ochronę środowiska i przyczyni się do bezpiecznego dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzania i recyklingu zużytych baterii i zużytych akumulatorów. Dodatkowo przy określaniu wymagań dla procesów przetwarzania wzięto pod uwagę rozwój techniczny i naukowy oraz najlepsze dostępne techniki, które dodatkowo zapewniają bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie i recykling zużytych baterii i zużytych akumulatorów.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowane rozporządzenie zastąpi rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 17 lutego 2010 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących przetwarzania zużytych baterii kwasowo-ołowiowych i zużytych akumulatorów kwasowo-ołowiowych (Dz. U. Nr 36, poz. 201), które zostało czasowo utrzymane w mocy i traci moc z dniem wejścia w życie przedmiotowego projektu, jednak nie później niż 1 stycznia 2017 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Ewaluacja efektów projektu będzie przeprowadzana w ramach monitoringu Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, który jest zobowiązany do sporządzania rocznego Raportu w sprawie funkcjonowania gospodarki bateriami i akumulatorami oraz zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami i jego przedłożenia Ministrowi Środowiska, zgodnie z art. 72 ust. 2 ustawy o bateriach i akumulatorach. W ww. raporcie powinny zostać zawarte m.in. informacje na temat przeprowadzanych kontroli w zakładach przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów. Miernikiem będą wykazane ewentualne nieprawidłowości w funkcjonowaniu wspomnianych zakładów przetwarzania, jak również osiągnięte poziomy wydajności recyklingu zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
-		

Dyrektor Departamentu
Gospodarki Odpadami

Magdalena Gosk

Naczelnik Wydziału

Paweł Sosnowski

